

Pos. 215 kan anslaaes til en Værdi af 5 Kr. pr. Pbd. og Indførselen under Pos. 64 og 65 til en Værdi af 5,50 pr. Pbd., saa at Indførselen alene under disse to Positioner er ensbetydende med et gennemsnitligt, aarligt Tab for Landet af ca. 1¼ Million Kroner.

Lægge vi disse forskjellige Fakta sammen, vil det forstaaes, at det ikke er saa underligt, at Garverierne her i Landet have arbejdet under et stort Tryk, og at den indskrænkede Drift er gaaet ud over en Stand, som har alt Arbeidsomraade behov, nemlig Arbejderstanden.

I et Land, hvor Eksporten fornemlig bestaar af Næringsstoffer, bliver Jøden altid til en vis Grad dyr, og naar Arbejdet tager af og Tilbudet af Arbeidskraft som en Folge deraf er rimeligere, falder Arbejdslønnen, og det hjælper sandelig ikke Arbejderne, at han kan købe sit Fodtøi 1 Kr. billigere pr. Par, naar han ikke kan tjene Jøden for sig og Sine, tilmed naar han i Stedet for godt, haandforarbejdet Fodtøi faaer maskinfabrikeret af langt daarligere Materiale, end den indenlandske Garver fremstiller det. Den indenlandske Haandværker har altid Ansvar overfor sine Kunder, hvormod dette Ansvar slet ikke generer den udenlandske Fabrikant. Vi tro her at kunne udtale, at den danske Garver altid har sat en Værdi i at levere et Stykke Læder, som fuldtud svarer til sit Diemed. Men stal Garveren Klar for Klar se sin Omsætning indskrænket, bliver der intet Anled for ham end at indskrænke sin Bedrift og afstedige sin overflødige Arbeidskraft. Den store Anvendelse af Maskiner i Agerbruget har i dette gjort mange Arbejdere overflødige, og naar disse da søge til Haandværket, er det ikke heldigt, at dette maa indskrænke sin Virksomhed ved for lave Toldsatser.

Ville vi undersøge, hvor megen ArbejdsLøn der undrages Landet ved de forskjellige Varers Tilberedning, som særlig ere omtalte her, saa finde vi denne at udgjøre for Varkens Vedkommende:

90.000 Centner Vark à 1,60 D. pr. Centner	c. 144,000 Kr.
Ansætte vi Gennemsnitsindførselen af Fodtøi til c. 133,619 Pbd. om Aaret, og regne et Par Damestøvler at veie 1 Pbd. giver det for 133,619 Par i ArbejdsLøn à 2,50 D.	= c. 334,047 —
Uf forarbejdet Læder indføres der i Jemaaret 1882—86 i Gennemsnit aarlig 98,128 Pbd. Regne vi heraf de naadlede Skafter = 50,000 Pbd. og at et Par Skafter veie 50 Kv., da giver det 110,000 Par Skafter, der i Tilstjærerløn og Naadlma à 66 Dre pr. Par repræsenterere	= c. 72,600 —
Pos. 213, Saalelæder, udviste i Jemaaret 1882—86 en aarlig Indførsel i Gennemsnit af 563,815 Pbd. Et Pbd. Saalelæder koster i ArbejdsLøn 10 Dre pr. Pbd., hvilket bliver	= c. 56,383 —
Bliver GarveriarbejdsLønnen for det Læder, der indføres som Fodtøi og naadlede Skafter, ansat til 25 Dre pr. Pbd., saa giver det 133,619 + 55,000 = 188,619 Pbd. à 25 Dre	— c. 47,155 —

eller tilsammen c. 654,184 Kr. aarlig.

der i det nævnte Jemaar ere betalte til Udlandet i Stedet for at være anvendte til ArbejdsLøn herhjemme. Heri er endda Intet regnet for Indførselen af Læder under Pos. 212 og Resten af Pos. 215, da vi ikke usiagtig vide om det maaske bestaar i Arbejder, som vi ikke selv kunne fremstille.

Denne Sum, henved 700,000 Kr. aarlig, angiver imidlertid kun det direkte Tab for Arbejderne, men der finder et maaske lige saa stort indirekte Tab Sted for ham, der ved at ArbejdsLønnen bliver saa rimelig, at selve ArbejdsLønnen daler, hvormod Livsforbrønderne uafhængige heraf beholde deres høie Pris.

De her omtalte toldpligtige Lædervarer ere temmelig kostbare og repræsenterer store Værdier; man kan derfor tillige opløste det Spørgsmaal, om den Handelsreisende, der følger disse Varer her i Landet, og et helt Klar kan reise og følge paa et Handelsbevis, der kun koster 160 Kr. aarlig, kan betragtes som tilbørlig befattet i Lighed med den Indfødtte, der maa statte baade til Stat og Kommune? Regne vi, at han gjør 3 à 4 Reiser om Aaret, saa kan han altsaa handle hele Landet over hver Gang med en Sat af 53¼ à 40 Kr. til Staten, og denne maa betragtes som meget lille i Forhold til den Omsætning